

62016CJ0544

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 5. julija 2018 (*1)

„Predhodno odločanje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 2(1)(c) – Izdaja ‚točkovni‘, ki omogočajo draženje na spletnih dražbah – Storitve, opravljene za plačilo – Predhodna transakcija – Člen 73 – Davčna osnova“

V zadevi C-544/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo First-tier Tribunal (Tax Chamber) (prvostopenjsko sodišče (oddelek za davke), Združeno kraljestvo) z odločbo z dne 17. oktobra 2016, ki je na Sodišče prispela 28. oktobra 2016, v postopku

Marcandi Ltd, ki posluje pod trgovskim imenom „Madbid“,

proti

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi J. L. da Cruz Vilaça, predsednik senata, E. Levits, A. Borg Barthet (poročevalec), sodnika, M. Berger, sodnica, in F. Biltgen, sodnik,

generalni pravobranilec: E. Tanchev,

sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. decembra 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

–

za Marcandi Ltd J. Brinsmead-Stockham, barrister, C. Van Zyl, solicitor, in A. Brown, advocate,

–

za vlado Združenega kraljestva D. Robertson in Z. Lavery, agenta, skupaj s P. Mantlejem, barrister,

–

za Evropsko komisijo R. Lyal in L. Lozano Palacios, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 7. marca 2018

izreka naslednjo

Sodbo

1

Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 2(1), členov 14, 24, 62, 63, 65 in 73 ter člena 79(b) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1, v nadaljevanju: Direktiva o DDV).

2

Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Marcandi Ltd, ki posluje pod trgovskim imenom Madbid, in Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (davčna in carinska uprava Združenega kraljestva) (v nadaljevanju: davčna uprava) glede ureditve davka na dodano vrednost (DDV), ki velja za prodajo „tok“, ki omogočajo sodelovanje na spletnih dražbah.

Pravni okvir

3

Člen 2(1) Direktive o DDV določa:

„Predmet DDV so naslednje transakcije:

(a)

dobave blaga, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo;

[...]

(c)

storitve, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo;

[...]“

4

Člen 14(1) te direktive dobavo blaga opredeljuje kot „prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik“.

5

Člen 24(1) navedene direktive določa:

„Opravljanje storitev“ pomeni vsako transakcijo, ki ni dobava blaga.“

6

Člen 62 te direktive določa:

„Za namene te direktive:

(1)

je ‚obdavčljivi dogodek‘ dogodek, s katerim so izpolnjeni pravni pogoji, potrebni za nastanek obveznosti obračuna DDV;

(2)

‚Obveznost obračuna‘ davka nastane v trenutku, ko ima davčni organ po zakonu pravico zahtevati davek od osebe, ki ga je dolžna plačati, četudi se plačilo lahko odloži.“

7

Člen 63 Direktive o DDV določa:

„Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastane, ko je blago dobavljeno ali so storitve opravljene.“

8

Člen 65 te direktive določa:

„Če je plačilo izvršeno pred opravljeno dobavo blaga ali preden so storitve opravljene, nastane obveznost obračuna DDV v trenutku prejema plačila in od prejetega zneska.“

9

Člen 73 navedene direktive določa:

„Pri dobavah blaga in opravljanju storitev, razen tistih iz členov 74 do 77, davčna osnova zajema vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od pridobitelja, prejemnika ali tretje osebe za te dobave, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takšnih dobav.“

10

Člen 79 navedene direktive določa:

„Davčna osnova ne vključuje naslednjih elementov:

[...]

(b)

popustov na ceno in rabatov, odobrenih pridobitelju ali prejemniku in obračunanih v trenutku, ko je bila izvršena dobava;

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

11

Marcandi je družba s sedežem v Združenem kraljestvu, ki se ukvarja s spletno prodajo pod trgovskim imenom Madbid (v nadaljevanju: družba Madbid). Večina blaga, ki ga prodaja družba Madbid, so tako imenovani „visokotehnološki“ proizvodi, kot so mobilni telefoni, tablični računalniki, računalniki in televizijski sprejemniki. Družba Madbid občasno prodaja proizvode višje

vrednosti, kot so zlasti avtomobili.

12

Spletno mesto družbe Madbid uporabnikom omogoča nakup blaga, ki ga družba Madbid prodaja v spletni trgovini (po določenih cenah) in na spletnih dražbah.

13

V obdobju, na katero se nanaša spor v postopku v glavni stvari, je bila družba Madbid registrirana kot zavezanica za DDV v Združenem kraljestvu in v številnih drugih državah članicah, med drugim v Nemčiji.

14

Družba Madbid v skladu s točko 1.2 svojih splošnih pogojev „upravlja spletno mesto z dražbami, na katerem je treba plačati za sodelovanje na dražbi“. Uporabniki, ki želijo sodelovati na dražbah, ki jih organizira družba Madbid, morajo pri tej družbi proti plačilu pridobiti „točke“, ki so potrebne za draženje in jih ni mogoče uporabiti za druge namene. Natančneje, teh „točk“ ni mogoče uporabiti za nakup blaga, ki se prodaja v spletni trgovini. Prav tako jih ni mogoče pretvoriti v denar.

15

Na vsaki strani spletnega mesta družbe Madbid je gumb, ki uporabniku omogoča dostop do strani, na kateri se prodajajo „točke“. V trenutku, ko so kupljene, se knjižijo v dobro uporabnikovega računa. Vsaka „točka“ ima edinstveno identifikacijsko kodo in se ji dodeli denarna vrednost, ki ustreza znesku, ki ga plača uporabnik. Uporabnikom so včasih dodeljene „brezplačne točke“. Te točke v višini 0,00 britanskega funta (GBP) omogočajo samo uporabnikom, da sodelujejo na dražbah, ki jih organizira družba Madbid. Te „brezplačne točke“ potečejo po 30 dneh, medtem ko so „točke“, ki so bile plačane, veljavne 180 dni.

16

Za vsako dražbo je določena izklicna cena 0,00 GBP, pri čemer je odštevalnik časa naravnani na najdaljši čas, ki je določen za dražbo, kar je običajno ena minuta. Ob vsaki novi dražbi se odštevalnik časa ponastavi na čas, ki je bil določen na začetku. Za vsako dražbo je za draženje potrebno določeno število „točk“ med 1 in 8, uporabnik pa s klikom na gumb „ponudba“ porabi svoje „točke“ do višine tega števila. Takšna ponudba, ki jo poda uporabnik, je za 0,01 GBP višja od prejšnje ponudbe in postane najvišja ponudba za zadevno prodajo. Prikazana prodajna cena blaga se prav tako poveča za 0,01 GBP.

17

Uporabnik, ki na dražbi uspe, pridobi pravico do nakupa blaga po izdraženi ceni, povečani za stroške dostave in obdelave. Vrednost „točk“, porabljenih za draženje na tej dražbi, je izrpana in se zato ne odšteje od cene izdraženega blaga. Dokler blago ni poslano uporabniku, ima ta pravico svoje naročilo preklicati. Če je to potrebno, se mu stroški povrnejo do višine cene, s katero je uspel na dražbi.

18

Poleg tega izbira „kupite zdaj“ uporabniku omogoča, da kupi blago, ki je enako tistemu, ki je predmet prodaje na dražbi, pri kateri sodeluje, po ceni, ki se med dražbo zmanjša do višine vrednosti „točk“, ki jih je uporabil za draženje na dražbi. Uporabnik, ki kupi blago z odločitvijo za

izbiri „kupite zdaj“ v času prodaje na dražbi, na tej dražbi ne more več dražiti.

19

Nazadnje, izbira „zbrani popust“ uporabniku, ki ni bil uspešen na dražbi in ki poleg tega ni uporabil izbire „kupite zdaj“, omogoča, da pridobi popust, ki ga bo lahko uveljavljal pozneje pri nakupu blaga, ki bo na voljo v spletni trgovini družbe Madbid. „Zbrani popust“, katerega znesek ustreza plačilu za „tožke“, ki so uporabniku omogočile, da je dražil v okviru navedene prodaje, poteče po poteku roka 365 dni.

20

Kadar uporabnik, ki je opravil nakup prek izbire „zbrani popust“ ali „kupite zdaj“, svoje naročilo razveljavi, prejme vračilo v višini zneska, ki ga je plačal za zadevno blago, razen vrednosti „tožk“, ki so bile upoštevane pri doseganju cene, po kateri mu je bilo blago prodano.

21

Davčna uprava je v odločbi z dne 9. decembra 2013 ugotovila, da je znesek, ki so ga plačale stranke družbe Madbid v zameno za „tožke“, pomenil plačilo za opravljene storitve v Združenem kraljestvu, in sicer za dodelitev pravice do draženja na spletni dražbi, ki jo organizira družba Madbid.

22

Družba Madbid je zoper to odločbo vložila tožbo pri First-tier Tribunal (Tax Chamber) (prvostopenjsko sodišče (oddelek za davke), Združeno kraljestvo), pri čemer je trdila, da izdaja „tožk“ njenim strankam ne pomeni opravljanja storitev, temveč zgolj „predhodno transakcijo“ v smislu sodbe z dne 16. decembra 2010, MacDonald Resorts (C-270/09, EU:C:2010:780, točka 24). Družba Madbid ugotavlja, da ni zavezanka za DDV zaradi izdaje „tožk“ njenim strankam, ampak samo zaradi dobave blaga. Plačilo za opravljene storitve naj bi vsebovalo hkrati ceno, ki jo je stranka plačala za blago, ki ga je kupila, in vrednost „tožk“, ki so bile porabljene ob nakupu tega blaga. Subsidiarno je družba Madbid pred predložitvenim sodiščem trdila, da če bi bilo razsojeno, da izdaja „tožk“ pomeni opravljanje storitev, bi bilo treba ugotoviti, da takšna storitev ni opravljena odplačno v smislu člena 2(1)(c) in člena 73 Direktive o DDV.

23

Davčna uprava je pred navedenim sodiščem trdila, da družba Madbid s tem, da svojim uporabnikom dodeli „tožke“, tem daje pravico, ki jo lahko koristijo takoj, in sicer da sodelujejo na spletnih dražbah, ki jih organizira. Šlo naj bi za opravljanje storitev. Poleg tega naj bi izbiri „kupite zdaj“ in „zbrani popust“ pomenili promocijske mehanizme, v okviru katerih družba Madbid na prodajno ceno svojega blaga odobri popust v smislu člena 79(b) Direktive o DDV.

24

Predložitveno sodišče poleg tega pojasnjuje, da je Finanzamt Hannover-Nord (davčni urad Hannover-Nord, Nemčija) z odločbo z dne 9. julija 2014 ugotovil, da prodaja „tožk“ družbe Madbid za namene DDV ni pomenila niti dobave blaga niti opravljanja storitev. Po mnenju tega davčnega urada je družba Madbid dolžna plačati DDV v Nemčiji za dobavo blaga uporabnikom, ki so v tej državi prebivalci. Plačilo za to dobavo blaga naj ne bi vključevalo le cene, ki jo plača stranka za kupljeno blago, in sicer dosežene cene, ki izhajajo iz uporabe funkcije „kupite zdaj“, ali cene po odbitku „zbranega popusta“, ampak prav tako vrednost porabljenih „tožk“, ki so se uporabile za nakup tega blaga, torej vrednost „tožk“, ki so omogočile prodajo na dražbi ali pa znižanje cene z

uporabo izbire „kupite zdaj“ ali „zbrani popust“. Davčni urad Hannover-Nord glede uporabnikov, ki so kupili „točke“ in so sodelovali na dražbi, ne da bi na njej uspeli, meni, da so bile v njihovo korist storitve opravljene le, če v nadaljevanju ne opravijo nobenega nakupa, tako da porabijo plačilo „točk“, ki jim je omogočilo, da so dražili. Plačilo za te storitve, ki je predmet DDV v Združenem kraljestvu, naj bi ustrezalo vrednosti teh „točk“.

25

V teh okoliščinah je First-tier Tribunal (Tax Chamber) (prvostopenjsko sodišče (oddelek za davke)) prekinilo odločanje in Sodišče v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1.

Ali je ob pravilni razlagi členov 2(1), 24, 62, 63, 65 in 73 [Direktive o DDV] in v okoliščinah, kot so te iz postopka v glavni stvari,

(a)

to, da družba Madbid uporabnikom izda točke v zameno za plačilo v denarju,

(i)

„predhodna transakcija“ zunaj področja uporabe člena 2(1) [Direktive o DDV], kakršno je Sodišče opredelilo [v sodbi z dne 16. decembra 2010, Macdonald Resorts (C-270/09, EU:C:2010:780)], v točkah od 23 do 42, ali

(ii)

opravljanje storitev s strani družbe Madbid v smislu člena 2(1)(c) [te direktive], in sicer odobritev pravice do sodelovanja na spletnih dražbah;

(b)

odobritev pravice do sodelovanja na spletnih dražbah, če pomeni opravljanje storitev s strani družbe Madbid, opravljanje v zameno „za plačilo“ v smislu člena 2(1)(c) [navedene direktive], in sicer v zameno za plačilo za to odobritev (to je znesek, ki ga družba Madbid prejme od uporabnika v zameno za točke);

(c)

odgovor na [prvo vprašanje, točka (b),] drugačen, če je plačilo za točke tudi uporabnikovo upravičenje do nakupa blaga za isto vrednost, če na dražbi ne uspe;

(d)

če družba Madbid ne opravi storitve za plačilo, ko svojim uporabnikom izda točke v zameno za plačilo v denarju, to opravljanje take storitve v katerem koli drugem trenutku;

in katera načela bi bilo treba uporabiti pri odgovoru na ta vprašanja?

2.

Kaj je ob pravilni razlagi [členov 2(1), 14, 62, 63, 65, 73 in 79(b) Direktive 2006/112] v okoliščinah, kot so te iz postopka v glavni stvari, plačilo, ki ga družba Madbid prejme v zameno za dobavo blaga uporabnikom, za namene [členov 2(1)(a) in 73 te direktive]?

Zlasti in ob upoštevanju odgovora na [prvo vprašanje]:

(a)

ali je znesek, ki ga uporabnik plača družbi Madbid za tožke, „[predplačilo]“ dobave blaga s področja uporabe člena 65, tako da se DDV „obračuna“ ob prejemu tega plačila in tako da je plačilo, ki ga družba Madbid prejme od uporabnika, plačilo za dobavo blaga;

(b)

ali je, če uporabnik kupi blago prek izbir „kupite zdaj“ ali „[zbrani] popust“, vrednost tožk, ki se porabi za draženje na dražbi in [ki] ob neuspešni ponudbi privede do ustvarjanja „[zbranega] popusta“ ali znižanja cene „kupite zdaj“:

(i)

„popust na ceno“ v smislu člena 79(b) [Direktive o DDV], tako da je plačilo za dobavo blaga s strani družbe Madbid znesek, ki ji ga uporabnik dejansko plača ob nakupu blaga, in ni? ve? kot to; ali

(ii)

del plačila za dobavo blaga, tako da plačilo za dobavo blaga s strani družbe Madbid obsega tako znesek, ki ji ga uporabnik plača ob nakupu blaga, kot tudi znesek, ki ga uporabnik plača za tožke, porabljene ob neuspešnem draženju na dražbah;

(c)

ali je, če uporabnik izkoristi pravico do nakupa blaga, potem ko je uspel na spletni dražbi, plačilo za dobavo tega blaga navedena zmagovalna cena na dražbi (zvišana za nadomestila za dostavo in obdelavo), in ni? ve? kot to, ali pa je del plačila za dobavo tega blaga s strani družbe Madbid uporabniku tudi vrednost tožk, ki jih je uspešni dražitelj uporabil za draženje na tej dražbi;

in katera načela bi bilo treba uporabiti pri odgovoru na ta vprašanja?

3.

Če dve državi članici različno obravnavata transakcijo za namene DDV, v kolikšni meri bi morala sodišča ene od teh držav članic pri razlagi upoštevni določb prava Unije in nacionalnega prava upoštevati zaželenost izogibanja:

(a)

dvojni obdavčitvi transakcije in/ali

(b)

neobdavčitvi transakcije;

in kakšen pomen ima za to vprašanje načelo davčne nevtralnosti?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

26

Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali izdaja „tožka“, kot so te v zadevi v glavni stvari, v zameno za plačilo pomeni „storitve, opravljene za plačilo“, v smislu člena 2(1)(c) Direktive o DDV oziroma ali pa jo je treba šteti za „predhodno transakcijo“ za dobavo blaga v smislu tožke 24 sodbe z dne 16. decembra 2010, Macdonald Resorts (C-270/09, EU:C:2010:780).

27

Opozoriti je treba, da je Sodišče v navedeni sodbi razsodilo, da pridobitev pogodbenih pravic, imenovanih „tožkovna upravičenja“, ki omogočajo, da se prejmejo tožke, ki jih je mogoče preračunati, med drugim v pravico do časnega bivanja v stanovanju v turističnih kompleksih ponudnika storitev, ni transakcija, ki je predmet obdavčitve z DDV, temveč predhodna transakcija, ki se opravi zato, da se lahko uveljavlja pravica do časne uporabe poletniškega objekta, do nastanitve v hotelu ali do drugih storitev. Sodišče je namreč ugotovilo, da namen stranke ni bil sam nakup „tožkovnih upravičenj“, saj ta stranka ni sklenila časovne pogodbe zaradi zbiranja tožk, temveč za časno uporabo nastanitvenega objekta ali za pridobitev drugih naknadno izbranih storitev (sodba z dne 16. decembra 2010, MacDonald Resorts, C-270/09, EU:C:2010:780, točki 24 in 32).

28

Sodišče je ugotovilo, da je bila resnična storitev, za katero so bila pridobljena „tožkovna upravičenja“, storitev dajanja na razpolago udeležencem tega programa različnih možnosti protidajatev, ki jih je mogoče pridobiti na podlagi tožk, ki izhajajo iz teh upravičenj (sodba z dne 16. decembra 2010, MacDonald Resorts, C-270/09, EU:C:2010:780, točka 27).

29

V zadevi v glavni stvari ni sporno, da „tožke“ omogočajo izključno draženje v okviru dražb, ki jih organizira družba Madbid. Zato uporabnik, ki kupuje „tožke“, to stori izključno zato, da bi lahko sodeloval na navedenih dražbah.

30

Ta storitev pa za uporabnike pomeni samostojen interes v razmerju do nakupa blaga v spletni trgovini družbe Madbid (glej v tem smislu sodbo z dne 2. decembra 2010, Everything Everywhere, C-276/09, EU:C:2010:730, točka 27). Kot je namreč poudaril generalni pravobranilec v točki 39 sklepnih predlogov, udeležba na dražbah, ki jih organizira družba Madbid, uporabnikom daje možnost za nakup blaga po ceni, ki je nižja od njegove tržne vrednosti.

31

Ker pa „tožka“, ki jih izda družba Madbid, ni mogoče uporabiti kot plačilo za nakup blaga, ki se prodaja v njeni spletni trgovini, ker – tako kot izhaja iz tožke 30 te sodbe – se te „tožke“ od njihove pridobitve naprej obravnavajo kot plačilo za možnost uporabnikov, da kupijo blago po ceni, ki je nižja od njegove tržne vrednosti, in ker „tožke“, ki so bile uporabljene za sodelovanje na dražbi, niso vštete v nakupno ceno, njihova izdaja ne more biti označena kot „predhodna transakcija“ za dobavo blaga v smislu tožke 24 sodbe z dne 16. decembra 2010, MacDonald Resorts (C-270/09,

32

Zato že pravica do sodelovanja na dražbah, ki jih organizira družba Madbid, ki je bila priznana uporabnikom, ki so pridobili te „tožke“, pomeni resnično opravljanje storitev, ki se ne more zamenjati z dobavo blaga, ki se lahko zgodi po zaključku omenjenih dražb.

33

Taka ugotovitev velja še toliko bolj, kadar uporabnik „tožk“ pridobi blago z uporabo izbire „kupite zdaj“ ali „zbrani popust“, kajti če je koristil storitev, ki mu jo omogočajo pridobljene „tožke“, nakup, ki je bil izveden z odločitvijo za ti izbiri, pomeni transakcijo, ki je neodvisna od te storitve, ki je opravljena kot plačilo za nakup „tožk“.

34

Družba Madbid pa trdi, da tudi če bi se izdaja „tožk“ morala šteti za opravljanje storitev, se ta ne more izvesti za plačilo.

35

V zvezi s tem je treba opozoriti, da so predmet DDV storitve, ki jih v skladu s členom 2(1) Direktive o DDV „za plačilo“ na ozemlju države članice opravi zavezanec za DDV kot tak.

36

V skladu z ustaljeno sodno prakso je storitev opravljena „za plačilo“ v smislu te določbe, samo če med izvajalcem in prejemnikom storitve obstaja pravno razmerje, v okviru katerega se izmenjajo vzajemne dajatve, pri čemer plačilo, ki ga prejme izvajalec storitev, pomeni dejansko protidajatev za storitve, opravljene za prejemnika (sodbi z dne 16. decembra 2010, MacDonald Resorts, C-270/09, EU:C:2010:780, točka 16 in navedena sodna praksa, in z dne 20. junija 2013, Newey, C-653/11, EU:C:2013:409, točka 40)

37

Sodišče je razsodilo, da to velja, kadar obstaja neposredna zveza med opravljeno storitvijo in prejeta protivrednostjo, pri čemer plačani zneski pomenijo ustrezno plačilo za individualno storitev, opravljeno v okviru takega pravnega razmerja (sodbe z dne 3. marca 1994, Tolsma, C-16/93, EU:C:1994:80, točki 13 in 14; z dne 16. decembra 2010, Macdonald Resorts, C-270/09, EU:C:2010:780, točki 16 in 26, in z dne 10. novembra 2016, Baštová, C-432/15, EU:C:2016:855, točka 28).

38

V zadevi v glavni stvari je iz točke 1.2 splošnih pogojev poslovanja družbe Madbid razvidno, da zadnjenavedena „upravlja spletno dražbo s plačilom za udeležbo na dražbi“.

39

Uporabniki, ki želijo sodelovati na dražbah, ki jih organizira družba Madbid, morajo namreč pri njej za plačilo pridobiti „tožke“. Te „tožke“ so potrebne za draženje in jih ni mogoče uporabiti za druge namene. Število „tožk“, ki so potrebne za draženje, je odvisno od namena dražbe. Kadar uporabnik poda ponudbo, se njegove „tožke“ zmanjšajo za število teh tožk, cena blaga na dražbi

pa se poveža za 0,01 GBP. Uporabnik, ki na dražbi uspe, pridobi pravico do nakupa blaga po doseženi ceni, povežani za stroške dostave in obdelave. Vrednost „tožk“, porabljenih za draženje na tej dražbi, pa je izrpana. Nazadnje, kadar uporabnik, ki je uspel na navedeni dražbi, kupi blago, ki se prodaja na dražbi, in potem svoj nakup razveljavi, se mu povrne samo znesek dosežene cene, brez vrednosti „tožk“, ki jih je uporabil za draženje.

40

Ti dejavniki kažejo, da je plažilo, ki ga je prejela družba Madbid v zamenjavo za „tožke“, ki jih je izdala, dejansko plažilo za storitev, ki jo zagotavlja svojim uporabnikom, namreč podelitev pravice sodelovati na dražbah, ki jih organizira.

41

Te ugotovitve ni mogoče ovreči z okolišino, da se zaradi izbire „zbrani popust“ uporabnikom, ki na dražbi ne uspejo, vrednost njihovih „tožk“ pretvori v popust, ki ga je mogoče uveljavljati pozneje pri nakupu blaga, ki je na voljo v spletni trgovini družbe Madbid.

42

Prav tako je pri tem brez pomena dejstvo, da je imel uporabnik, ki je kliknil na gumb „kupite zdaj“, možnost kupiti blago, enako tistemu, ki je bilo predmet prodaje na dražbi, za ceno, znižano v vrednosti plažila za „tožke“, ki jih je uporabil za draženje v okviru te dražbe.

43

Na eni strani se namreč lahko samo vrednost „tožk“, ki so bile predhodno porabljene za draženje, poražuna s ceno blaga, ki je bilo kupljeno z uporabo izbir „kupite zdaj“ in „zbrani popust“.

44

Na drugi strani pa je uporabnik, ki se odloži odpovedati nakup, ki je bil opravljen z uporabo izbir „kupite zdaj“ ali „zbrani popust“, poplažan le do višine cene po upoštevanem popustu, povežane za stroške dobave, brez upoštevanja vrednosti „tožk“, ki je bila upoštevana pri izražunu cene, ki jo je plažal za blago.

45

Zato trditve družbe Madbid, v skladu s katero izdaja „tožk“ pomeni pravico uporabnika do nakupa blaga v višini plažila za te „tožke“, ne odraža gospodarske in poslovne stvarnosti, ki pomeni temeljno merilo za izvajanje skupnega sistema DDV (sodba z dne 20. junija 2013, Newey, C-653/11, EU:C:2013:409, tožka 42 in navedena sodna praksa).

46

Iz zgoraj navedenih razlogov izhaja, da plažilo, ki ga prejme družba Madbid v zameno za „tožke“, ki jih izda, pomeni dejansko plažilo za storitev, ki jo pomeni dodelitev pravice do sodelovanja na dražbah, ki jih organizira, ki se razlikuje od dobave blaga, kupljenega na njenem spletnem mestu.

47

V zvezi s tem je treba pojasniti, da v zadevi v postopku v glavni stvari uporabniki lahko kupujejo blago, ki se prodaja v spletni trgovini družbe Madbid, tako da svoj nakup poravnajo s kreditno ali debetno kartico, torej ne da bi sodelovali na dražbah, ki jih ta družba organizira. Poleg tega vsako

sodelovanje na dražbah, ki jih organizira družba Madbid, ne privede nujno do dobave blaga bodisi zato, ker se uporabnik, ki je uspel na tej dražbi, odloži, da ne bo kupil domaknjenega blaga, bodisi zato, ker s tem, da ni zmagal na tej dražbi in ni uporabil izbire „kupite zdaj“, pridobi popust, ki ga ne uveljavlja takoj.

48

Iz tega izhaja, kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 58 sklepnih predlogov, da izdaja „tožnik“ in dobava blaga, kadar ne pomenita ene same nedeljive gospodarske storitve, ne moreta biti označeni kot ena sama transakcija. Iz istih razlogov in ob upoštevanju, da je pravilo, v skladu s katerim je treba vsako transakcijo obravnavati kot ločeno in neodvisno od druge, se izdaja „tožnik“ in dobava blaga prav tako ne more opredeliti kot pomožne v razmerju druga do druge.

49

Ob upoštevanju vsega navedenega je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 2(1)(c) Direktive o DDV razlagati tako, da izdaja „tožnik“, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ki strankam gospodarskega subjekta omogočajo draženje na dražbah, ki jih ta subjekt organizira, pomeni odplačno opravljanje storitev, katerih plačilo pomeni znesek, ki se plača v zameno za navedene „tožke“.

Drugo vprašanje

50

Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 73 Direktive o DDV razlagati tako, da je vrednost „tožnik“, ki se porabijo za draženje, všteta v plačilo, ki ga prejme davčni zavezanec v zamenjavo za dobavo blaga, ki jo opravi za uporabnike, ki so zmagali na dražbah, ki jih je organiziral, ali za tiste, ki so kupili blago z uporabo izbir „kupite zdaj“ ali „zbrani popust“.

51

V skladu s členom 73 Direktive o DDV davčna osnova za dobavo blaga ali opravljanje storitev, ki se opravijo za plačilo, zajema „vse, kar pomeni plačilo, ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od pridobitelja, prejemnika ali tretje osebe za te dobave“.

52

V zvezi s tem je treba najprej poudariti, kot je razvidno iz odgovora na prvo vprašanje, da plačilo, ki ga izvede uporabnik v zameno za „tožke“, ki jih izda družba Madbid, pomeni plačilo za podelitev pravice do sodelovanja na dražbah, ki jih organizira.

53

Vendar kot poudarja generalni pravobranilec v točki 79 sklepnih predlogov, znesek, ki je bil plačan kot plačilo ene transakcije, ne more pomeniti plačila druge transakcije niti ne sme pomeniti predplačila za plačilo druge transakcije.

54

Zato je treba v odgovor na vprašanje predložitvenega sodišča navesti, da se plačilo uporabnika v zameno za „tožke“ ne more opredeliti kot predplačilo pred dobavo blaga v smislu člena 65 Direktive o DDV.

55

Poleg tega plačilo za dobavo blaga, izdraženega na dražbi, ne more vključevati zneska, ki je bil plačan v zameno za izdajo „tožk“, porabljenih v okviru te dražbe, ampak zajema le ceno, za katero je bilo blago izdraženo na dražbi, ter stroške dostave in obdelave.

56

Nazadnje, ta znesek tudi ne more biti zajet v plačilo za poznejšo dobavo blaga, kupljenega z uporabo izbir „kupite zdaj“ ali „zbrani popust“.

57

Kot je navedel generalni pravobranilec v točki 92 sklepnih predlogov, je treba vrednost „tožk“, porabljenih za draženje, ki se odšteje od začetne cene, ki izhaja iz uporabe izbire „kupite zdaj“, ali od cene, ki je navedena v spletni trgovini, šteti za popust na ceno blaga, ki se kupi z uporabo izbir „kupite zdaj“ ali „zbrani popust“. Zato v skladu s členom 79(b) Direktive o DDV vrednost teh „tožk“ ne more biti del davčne osnove za dobavo blaga.

58

To velja tudi, kadar pri nakupu blaga prek izbir „kupite zdaj“ ali „zbrani popust“ vrednost „tožk“, porabljenih za draženje, v celoti zajema začetno ceno, ki izhaja iz uporabe izbire „kupite zdaj“ ali iz cene, ki je navedena v spletni trgovini.

59

Namreč, kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 102 sklepnih predlogov, se za blago, kupljeno v tem primeru, v nasprotju z zadevo, obravnavano v sodbi z dne 27. aprila 1999, Kuwait Petroleum (C-48/97, EU:C:1999:203), ne more šteti, da je bilo predmet brezplačnega prenosa, saj je dobavljeno v zameno za opredeljivo plačilo, in sicer po prvotni ceni, ki izhaja iz uporabe funkcije „kupite zdaj“, ali po ceni, ki je navedena v spletni trgovini.

60

Ob upoštevanju navedenih preudarkov je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 73 Direktive o DDV razlagati tako, da v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, vrednost „tožk“, uporabljenih za draženje, ni vključena v plačilo, ki ga prejme davčni zavezanec za dobavo blaga, ki jo opravi za uporabnike, ki so uspeli na dražbi, ki jo je organiziral, ali pa za tiste, ki so opravili nakup z uporabo izbir „kupite zdaj“ ali „zbrani popust“.

Tretje vprašanje

61

Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali morajo sodišča ene od držav članic, kadar dve državi članici isto transakcijo za namene DDV obravnavata različno, pri razlagi upoštevni določbi prava Unije in nacionalnega prava upoštevati potrebo po izogibanju dvojnemu obdavčenju oziroma dvojnemu neobdavčenju zadevne transakcije, zlasti ob upoštevanju načela

davžne nevtralnosti.

62

V zvezi s tem je treba opozoriti, da člen 267 PDEU vzpostavlja mehanizem predhodnega odločanja za preprečevanje razlik pri razlagi prava Unije, ki jo morajo uporabiti nacionalna sodišča (glej v tem smislu sodbo z dne 21. julija 2011, Kelly, C-104/10, EU:C:2011:506, točka 60 in navedena sodna praksa).

63

Člen 267 PDEU nacionalnim sodiščem glede na to, ali se zoper njihove odločitve lahko vložijo pravno sredstvo v skladu z nacionalnim pravom, namreč daje možnost oziroma jim nalaga obveznost vložiti predloga za sprejetje predhodne odločbe, kadar ugotovijo, da se v zadevi, o kateri odločajo, pojavijo vprašanja glede razlage določb prava Unije, glede katerih morajo odločiti (glej v tem smislu sodbo z dne 21. julija 2011, Kelly, C-104/10, EU:C:2011:506, točka 61 in navedena sodna praksa).

64

Sodišča države članice, ki odločajo o sporu, ki sproža vprašanja glede razlage določb prava Unije, glede katerih morajo odločiti, imajo zato, kadar ugotovijo, da je ista transakcija predmet drugačne davčne obravnave v eni izmed drugih držav članic, pravico ali celo obveznost, da Sodišču predložijo predlog za sprejetje predhodne odločbe.

65

Poleg tega je treba pojasniti, da obstoj pristopov v eni ali več drugih državah članicah, ki so drugačni od pristopa, ki velja v zadevni državi članici, nikakor ne sme voditi sodišč zadevne države, da bi napačno razlagala določbe Direktive o DDV.

66

Ob upoštevanju navedenih preudarkov je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da imajo sodišča države članice, ki ugotovijo, da je ista transakcija v drugi državi članici predmet drugačnega obravnavanja za namene davka na dodano vrednost, pri razlagi upoštevni določb prava Unije in nacionalnega prava pravico ali celo obveznost Sodišču predložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe, odvisno od tega, ali se zoper njihove odločitve lahko vložijo pravno sredstvo v skladu z nacionalnim pravom.

Stroški

67

Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališ? Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

1.

Člen 2(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da izdaja „tožka“, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ki strankam gospodarskega subjekta omogočajo draženje na dražbah, ki jih ta subjekt organizira, pomeni odplačno opravljanje storitev, katerih plačilo pomeni znesek, ki se plača v zameno za navedene „tožke“.

2.

Člen 73 Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, vrednost „tožka“, uporabljenih za draženje, ni vključena v plačilo, ki ga prejme davčni zavezanec za dobavo blaga, ki jo opravi za uporabnike, ki so uspeli na dražbi, ki jo je organiziral, ali pa za tiste, ki so opravili nakup z uporabo izbir „kupite zdaj“ ali „zbrani popust“.

3.

Sodišča države članice, ki ugotovijo, da je ista transakcija v drugi državi članici predmet drugačnega obravnavanja za namene davka na dodano vrednost, imajo pri razlagi upoštevni določb prava Unije in nacionalnega prava pravico in celo obveznost Sodišča Evropske unije predložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe, odvisno od tega, ali se zoper njihove odločitve lahko vložijo pravno sredstvo po nacionalnem pravu.

Podpisi

(*1) Jezik postopka: angleščina.